

Kilka słów o anonimowości - Zadanie 4

Pomysł na lekcję

Dzieci będą miały okazję wcielić się w detektywów, których zadaniem będzie: zdemaskowanie szajki nieuczciwców podszywających się pod wszystkim świetnie znanych bajkowych bohaterów; wytropienie różnic pomiędzy podawaniem się za kogoś a anonimowością oraz przejście szkolenia z rozpoznawania sytuacji, w których możemy i powinniśmy pozostać anonimowi i takich, gdzie nie możemy tego zrobić. Wystarczą czujność, przenikliwość umysłu i oczy szeroko otwarte, a na pewno uda się rozwiązać wszystkie detektywistyczne zagadki i przejść obronną ręką przez najtrudniejsze śledcze wyzwania.

Cele operacyjne

Dzieci:

- wiedzą, co oznacza słowo anonimowość;
- wiedzą, że imiennosc może być pozorowana (np. rozmówca może podać fałszywe nazwisko i funkcję);
- potrafią wskazać proste przykłady sytuacji, w których mogą lub powinni pozostać anonimowi oraz sytuacji, w których nie mogą zachować anonimowości.

Pomoce zalecane do przeprowadzenia zajęć:

- karta pracy „A kto to?”,
- długopisy,
- Materiał pomocniczy „Scenki ze znakiem zapytania”,
- kartka A2 lub większa,
- kartki A5,
- flamastry,
- klej

Przebieg zajęć

Krok 1

Zaproś dzieci do krótkiej gry detektywistycznej. Rozdaj im długopisy i karty pracy z podobiznami kilku postaci, które będą bohaterami gry i ich wypowiedziami (Karta pracy „A kto to?”). Przeczytaj je kolejno na głos. Zadaniem dzieci będzie zdecydowanie na podstawie wypowiedzi i podobizny postaci, czy jest ona faktycznie tym, za kogo się podaje; czy być może podszywa się pod kogoś, kim nie jest. Swoją odpowiedź powinni zaznaczyć w kartach pracy. Poproś o podanie odpowiedzi poprzez podniesienie rąk przez osoby, które uważają, że dana postać faktycznie jest tym, za kogo się podaje. Policz głosy i powiedz, czy detektywi mieli rację. Zbierz w ten sposób odpowiedzi dotyczące wszystkich postaci z karty pracy.

Czas: 10 min

Metoda: praca indywidualna

Pomoce:

- Karta pracy „A kto to?”
- długopisy

Krok 2

Powiedz, że istnieje różnica pomiędzy podszywaniem się pod kogoś, a pozostawianiem anonimowym. Zapytaj dzieci, co to oznacza, że ktoś pozostaje anonimowy (nie ujawnia swojego imienia i nazwiska). Czy zawsze musimy się przedstawiać, podawać swoje dane? Kiedy powinniśmy pozostać anonimowi? Kiedy musimy podać swoje dane?

Czas: 5 min

Metoda: rozmowa, burza mózgów

Pomoce: -

Krok 3

Spróbujcie wspólną wiedzę sprawdzić w praktyce. Podziel dzieci na trzy grupy. Każdej z nich wręcz opis scenek, którą będą mieli do odegrania przed pozostałymi grupami. Znajdziesz je w Materiale pomocniczym „Scenki ze znakiem zapytania”. Jak sama jego nazwa wskazuje po każdej ze scenek padnie pytanie: czy jej bohater/bohaterowie wybrali, postąpili dobrze i dlaczego? Jak powinni się zachować? Omówcie każdą scenkę osobno bezpośrednio po jej odegraniu przez daną grupę.

Czas: 20 min

Metoda: praca w grupach

Pomoce: Materiał pomocniczy „Scenki ze znakiem zapytania”

Krok 4

Na podstawie scenek i wyciągniętych z nich wniosków stwórzcie listę sytuacji, w których można, a nawet powinno się zachować anonimowość i takich, w których nie powinniśmy lub nie możemy pozostać anonimowi. Spisz wyniki tej burzy mózgów na dużej kartce (nie mniejszej niż A2) pozostawiając 15-centymetrowy margines wokół tekstu. Będzie to miejsce na grafiki dzieci, a dokładnie znaki anonimowości. Rozdaj im kartki A5 i flamastry w maksymalnie trzech kolorach (np. czarny, niebieski, czerwony). Zaproś do wykonania znaku, który oznaczałby anonimowość i wykorzystywałby choć jeden z trzech elementów: znak zapytania, czyjaś postać lub głowę albo sam wyraz anonimowość. Gotowe prace przyklejcie na pozostawionym marginesie kartki z lista sytuacji; tak, aby stworzyła pięknie okalającą ją ramę.

Czas: 10 min

Metoda: praca indywidualna

Pomoce: kartka A2 lub większa, kartki A5, flamastry, klej

Ewaluacja

Czy po przeprowadzeniu zajęć dzieci:

- wiedzą, co oznacza słowo anonimowość?
- wiedzą, że imienność może być pozorowana (np. rozmówca może podać fałszywe nazwisko i funkcję)?
- potrafią wskazać proste przykłady sytuacji, w których mogą lub powinni pozostać anonimowi oraz sytuacji, w których nie mogą zachować anonimowości?

Opcje dodatkowe

Jeśli masz więcej czasu możesz rozbudować zadanie 3 prosząc każdą z grup, by odegrała dwa różne zakończenia swojej scenki. Dopiero po przedstawieniu przez każdą z grup obydwu rozwiązań przejdźcie do rozmowy i odpowiedzi na pytanie, które rozwiązanie było słuszne. Zastanówcie się także, jak jeszcze mogliby się zachować/jaką decyzję podjąć bohaterowie scenek.

Informacje

Scenariusz: Anna Walczak

Konsultacja merytoryczna: Barbara Krywoszejew

Konsultacja metodyczna: Joanna Góral-Wojtalik

Licencja: [Creative Commons Uznanie autorstwa - Na tych samych warunkach 3.0](#)

Słowniczek

- anonimowość
- dane osobowe

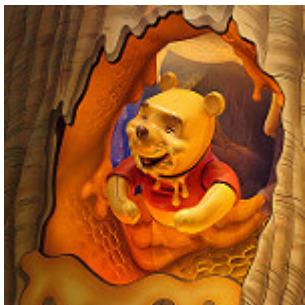


Czytelnia


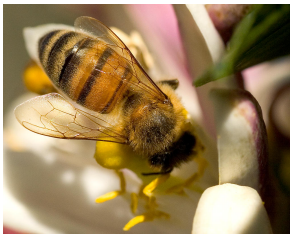
- Dziennik Gazeta Prawna, Debata DGP: Anonimowość w Internecie [online], [dostęp: 28.02.2016], Dostępny w Internecie: <http://www.gazetaprawna.pl/anonimowosc-w-internecie>.

Materiały

A kto to? | karta pracy

Wydrukuj karty pracy z wypowiedziami (po jednej dla każdego ucznia).

BOHATER	WYPOWIEDŹ	PRAWDA	NIEPRAWDA
KUBUŚ PUCHATEK			
 <p>Fot. Sam Howzit, @Flickr, CC BY-SA 2.0</p>	<p>Cześć! Jestem Kubuś Puchatek. Mieszkam w Dwumilowym Lesie i najbardziej w świecie uwielbiam jeść banany. Moi najlepszymi przyjaciółmi są Mała Mi, Słoń Trąbalski oraz Bolek i Lolek.</p>		
CZERWONY KAPTUREK			
 <p>Isabel Naftel, Domena publiczna</p>	<p>Witajcie! Nazywają mnie Czerwony Kapturek od czapeczki w tym kolorze, którą podarowała mi mama. Mieszkam z nią koło lasu. Mam kochaną babcię, którą często odwiedzam przynosząc jej pyszne wypieki mojej mamy i dużo radości.</p>		
BABA JAGA			
 <p>Walt Disney, Domena Publiczna</p>	<p>Na imię mam Baba, a na nazwisko Jaga. Mieszkam sama, w ładnej okolicy, w przepięknym domu na jednej nóżce. Nie można go pomylić z żadnym innym. Zapraszam wszystkie dzieci! Odwiedzajcie mnie kiedy tylko chcecie :).</p>		

<p>PAPA SMERF</p>			
 <p>Nevit Dilmen, @WikimediaCommons CC-BY-SA-3.0</p>	<p>Dzień dobry! To ja! Gargamel (na zdjęciu z lewej strony, pod wierzbą). Kocham niebieski kolor i zwierzęta – szczególnie koty. Sam mam uroczonego kotka Klakierka, który jest moim najwierniejszym przyjacielem.</p>		
<p>PSZCZÓŁKA MAJA</p>			
 <p>Jon Sullivan, @PDPhoto.org, Domena publiczna</p>	<p>Witam was! Tu Pszczołka Maja. Mieszkam na łące, gdzie codziennie zbieram nektar z kwiatków. Pomaga mi w tym Gucio, na którego zawsze można liczyć. Mamy razem wiele przygód. Może odwiedzić nas na naszej łące?</p>		

Scenki ze znakiem zapytania | materiał pomocniczy

Podziel uczniów na trzy grupy. Każdej z nich wręcz opis jednej scenki, którą będą mieli do odegrania przed pozostałymi grupami. Omówcie każdą scenkę osobno bezpośrednio po jej odegraniu przez daną grupę.

GRUPA I

1. Część klasy zgubiła się podczas wycieczki. Podchodzą do nich panowie policjanci i pytają, co dzieci robią same na mieście. Zguby opowiadają, co się stało. Wtedy policjanci proszą, żeby wszyscy podali swoje imiona i nazwiska oraz nazwę i adres swojej szkoły.

Dzieci kolejno przedstawiają się.

2. Basia wbiega do sali kinowej spóźniona na film. Staje przed ekranem, przedstawia się, przeprosza za spóźnienie. Osoby na sali są niezadowolone, że ktoś przeszkadza im w oglądaniu filmu i proszą, żeby dziewczynka zajęła swoje miejsce i nie zasłaniała już ekranu.

GRUPA II

Do domu dzwoni ankieter. Odbiera dziecko. W domu nie ma rodziców. Ankieter prosi o podanie imion i nazwiska dziecka oraz jego rodziców, a także ich dokładnego adresu. Zaprezentujcie trzy scenki, gdzie zawsze ktoś inny będzie grał ankietera, dziecko i narratora wprowadzającego widzów w scenkę. W pierwszej scenie dziecko podaje wszystkie dane, w drugiej żadnych, w trzeciej tylko adres zamieszkania.

GRUPA III

1. Gosia gra w grę na swoim komputerze, kiedy nagle wyskakuje okienko i ktoś się jej przedstawia jako jej przyjaciel i prosi o jej dane (imię nazwisko, adres zamieszkania). Gosia podaje wszystkie informacje, o które jest proszona, bo w końcu prosi o nie jej „przyjaciel”.

2. Rysio ogląda na laptopie zdjęcia z ostatnich wakacji z rodzicami, kiedy widzi, że na ekranie pojawia się okienko komunikatora Skype. Ktoś do niego dzwoni, ale Rysio nie zna tej osoby. Przygląda się przez chwilę i nie wie, co zrobić. Nieznajoma osoba w końcu przestaje dzwonić, ale za chwilę podejmuje kolejną próbę dodzwonienia się do Rysia. Tym razem chłopiec od razu przerywa połączenie i o wszystkim mówi swoim rodzicom.